

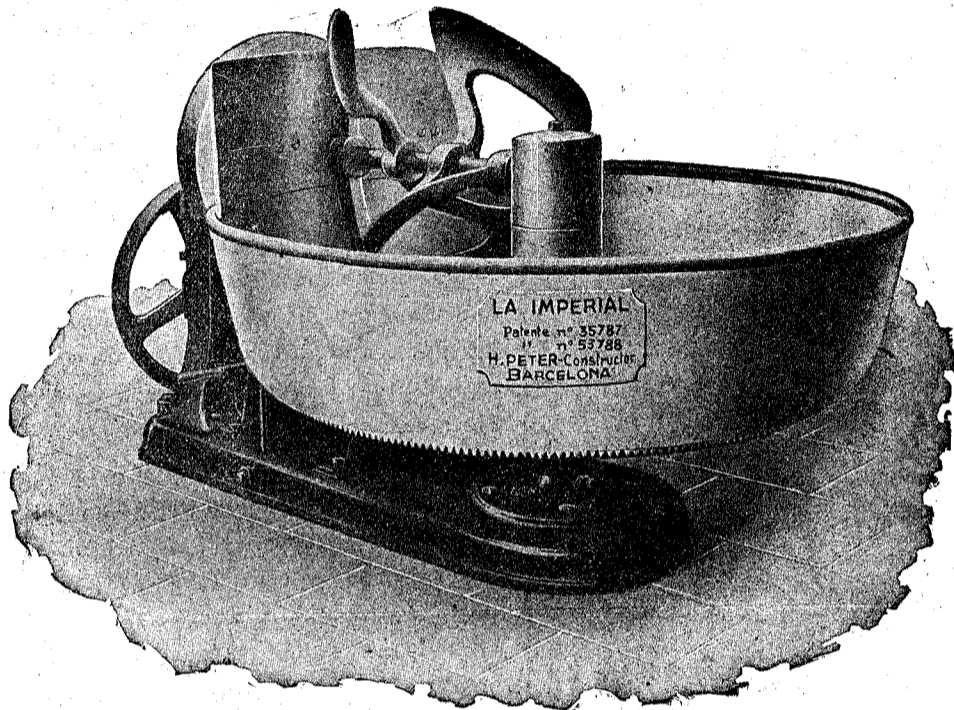
EL VALLÈS NOU

Periòdic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. . . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 cèntims

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

ÚNICA AMASADORA QUE NO ENROLLA LA MASA

Amasadoras mecánicas : H. PÉTER :

Mas de 1000 amasadoras
 - - - - - funcionando - - - - -

- - - 8 DIPLOMAS DE HONOR
 EN 5 AÑOS - - - - -

REPRESENTANTE para Granollers y comarca:
D. Rafael Prades
 (Armeria)
 - GRANOLLERS -

== La Agrícola Espanyola ==

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1 000.000 de Ptas. - Capital desembolsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada. - **SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres. - Representant a **GRANOLLERS**: **Joan Piguillém Plassa** de la Constitució, 31. - Autoritzat per la Comissaria General de Seguros.

El Teléfono

Havém llegit amb verdader interès uns articles publicats en nostre confrare *La Comarca* que portaven per capsal «Pro Teléfono» encaminats a aixecar l'esperit dels veïns d'aquesta vila per a que fassin el sacrifici necessari per a la implantació en la mateixa del teléfono, analitzant a judici i ciencia del articulista els medis que creu se poden triar per a obtenir aital servei.

Divideix son treball en tres articles.

En el primer que podríem clasificar de exordi, hi estém conformes de tota conformitat; ¡¡tandebó!! sapiguessin prescindir de mires polítiques egoistes i mesquines nostres prohoms de Grano-

llers quan se tracta del bé de la vila, no tan sols en lo referent a teléfono si que també en tots els assumptes de interès públic i administratiu; ¡¡tandebó!! sapiguessin examinar amb fredor i desapassionament els assumptes de benefici públic prescindint de qui'ls proposa, sen se el recel de la gloria de qui es son autor per por al prestigi que podria assolir. Aquets miraments son i han sigut sempre la ruina dels pobles, perque amb lluites individuals per a apagar-se els uns als altres, han malgastat temps, energies i influencies, pagant els plats trencats el pobre poble que queda desatés en ses necessitats; ¡¡tandebó!! que nostres prohoms tinguessin un moment de reflexió per a canviar de táctica i prescindint de les mires particulars i envejes

se convertissin en verdaders defensors dels interessos de Granollers, que be ho necessita nostra desdixada vila per a posarse al nivell de les demás poblacions de la seva categoria que han sigut mes ben dirigides i administrades.

En el segon i tercer article dona quatre solucions que nosaltres reduirem a tres perque la segona no es solució, com casi confessa, per lo tant ens limitarem a comparar les tres solucions, 1.ª, 3.ª i 4.ª per a veurer quina es mes práctica, económica i convenient per al servei que de ella en podrém esperar.

La primera que es unir Granollers al grupo de La Garriga segons l'articulista té les següents ventatjes: 1.ª no costará cap diner a la vila. 2.ª Els abonats que pagarán 140 pessetes anuals podran conferenciar lliurement i els no abonats pagarán 0'20 pessetes amb els pobles de dit grupo (1) i al mateix temps podran

(1). Els pobles que avui teneu servei telefonic del grupo de La Garriga, son: La Admetlla, Sant Feliu, Castestersol, Cardedeu, Llinás, Vilamajor, Palau-Tordera, Sant Celoni, Figaró, Aiguafreda, Centelles, Tona, Vich, Sant Juliá, Roda, Manlleu, Sant Hipòlit, Torelló, Sant Quirse i Ripoll i proxims a inaugurar-se Arbucias, Sant Hilari, Viladrau, Espinelves, i altres en projecte.

conferenciar ells amb ells desde sos aparatos i per a parlar amb Barcelona abonarán 0'50 pessetes per cada conferencia de 3 minuts.

Aquesta solució sols té dos inconvenients, el Reglament i l'amor propi.

La 3.ª solució que proposa es la de constituir un nou grupo amb la central a Granollers, unintla després amb Barcelona, La Garriga, Sabadell i Mataró.

I la 4.ª es gestionar una estació interurbana posantse al efecte d'acort amb la Companyia Peninsular de Teléfans, i confessa l'articulista que aquestes dos solucions han de costar molts diners lo que li fá desconfiar del éxit.

Per mes que l'articulista en diu tercera solució, nosaltres la dividim en dos perque son completament diferents l'una del altre, la que posém com a tercera está compresa en el reglament de teléfans, mes la quarta no es reglamentaria.

La 3.ª solució que l'articulista clasifica de mes práctica i realizable es, al nostre entendre, la mes difícil i menos práctica i mes ruïnosa. Amb la constitució del grupo tenint de fer projectes, subastes i dipòsits ens trobaríam que a l'hora de comensarlo ja hauríem gastat molts diners, les línees interurbanas costarían un capital i la vila hauría de encarregar-se del seu manteniment i conservació, lo que en atenció a lo mermat de expansió a causa dels grupos ja establerts resultaría un negoci ruïnós, en el qual hauríam gastat bastant capital per a quedar isolats. A la práctica al cap de poc temps quedaria el grupo amb pocs abonats, per que el qui no tingui negoci directe amb Barcelona no pagaria l'abono per parlar sols amb el veí.

La 4.ª solució té l'inconvenient de que ha de costar molts diners, pero en aquesta com aniria a càrrec de la Peninsular la seva conservació i manteniment, resultaría no mes un desembols per lo que seria mes práctica que la tercera, per mes que als industrials i fabricants els convé parlar desde son despatx i la Companyia Peninsular per a posarnos abonats segurament ne voldria un número determinat.

En conclusió vindrém a reconeixer que son dugues soles les fórmules possibles la 1.ª i la 4.ª; económicament no queda el mes petit dupte que es preferible la 1.ª ja que a mes de no costarnos res, podrém ser abonats a un grupo important, lo únic que queda ara a discutir es a que havém de donar preferencia, a la part económicament o al amor propi.

S.

POLÍTICA DE ACCIDENTALITATS

Segueix en el Congrés la discussió de l'esmena que el Comte de la Mortera ha presentat al projecte de contestació del Missatge de la Corona, a propòsit del conflicte marroquí.

El debat havia pres gran volada amb els notabilíssims discursos dels diputats senyors: Gabriel Maura, Felip Rodés, Melquíades Alvarez, Francesc Cambó, Antón Maura i Eduard Dato.

Havia seguit amb altres discursos menys comentats.

Quan tornaba a rependre gran interés la discussió, per el discurs del diputat Sr. Pau Iglesias, quan la oratoria del representant dels socialistes atreia l'atenció dels polítics i la opinió sobre el gran problema del Marroc fins al punt d'ocasionar una sessió acaloradíssima, un incident entre'l senyor Soriano i'l Sr. Antoni Maura i Gamazo, desenrotllat en un passadís de la Cámara popular, ha distret l'atenció pública desviantla de lo important i fixantla en una accidentalitat.

Portat per la noble indignació que en tot fill ben nascut ha de produir un atac persistent al bon nom del pare, el Sr. Maura i Gamazo va agredir al senyor Soriano.

Es molt censurable que de una manera sistemática, i vinga o no vinga a tom, s'afronti a un polític; pero tampoc te perdó que un ciutadà's permeti atacar i fer violencia sobre un diputat.

I es mes censurable quan el primer ofés o siga el Sr. Maura i Montaner, te lloc a la Cambra i compta amb sobrades dots i experiencia parlamentaria per a contestar en deguda forma al ofensor.

El mateix comte de la Mortera podia respondre parlamentariament a les paraules del Sr. Soriano; els correligionaris del Sr. Maura o qualsevol altre diputat podia demanar que s'apliquessin al ex abrupte del diputat per Madrid les sancions reglamentaries.

Tot menys l'agressió al Diputat en el Palau del Congrés. La violencia mai es recomanable i solament pot excusarla, ja que no justificarla, la falta de tot altre medi adequat per a la reparació. I en el cas d'are lo cert es que hi havia altres medis mes plausibles per a reprobar l'actitut del Sr. Soriano.

Ara hi ha hagut tres víctimes: l'agredit, l'agressor i l'ofés, sense que en canvi s'hagi obtingut una justa reparació.

Peró no es aquest aspecte personal del afer, lo que motiva el present article.

Volém fixarnos principalment en l'aspecte públic de la qüestió.

L'incident Maura-Soriano, va fer perdre tot l'interés dels diputats i del públic, sobre'l debat del Marroc.

El mateix orador Sr. Iglesias amb el mateix assumpte, amb la mateixa tónica, va produir el dimars gran interés, apassionament i viva espectació i a les vintiquatre hores va ser desatés per mor d'un incident personal.

Ni la greutat del assumpte, ni la marcadíssima significació del orador i del seu discurs varen conservar cap valor. Quedaren eclipsades per un atac lamentable.

Sempre lo accidental sobreposantse a la substancia de les coses. Sempre lo aparatós, lo episódic afogant lo principal.

Fins que tots plegats aconseguirém despendrens d'aquest defecte, no será verdadera política la d'aquest país.

Fins que aprenguem a encarinyarnos amb la essencia dels problemes, la política nostra no podrá convertirse en general ocupació i preocupació per el bé de tots, en lloc de ser un espectacle per a divertiment de desvagats.

Contestant una alusió

Aludit personalment per un periodic local que 's permet fer certes apreciacions sobre assumptes del Hospital-Assil dels que's veu no está ben enterat doncs ha sentit el vent i no sap d'on vé, encara que'm crec el menys obligat a parlarne doncs a altres pot interessar molt mes que a mi, no obstant per a que no se'm pugui aplicar alló de que qui calla otorga, vaig a explicar lo succet, que no revesteix la importancia que per part d'alguns se li ha volgut donar.

Lo succet es lo següent: al entregarem els llibres del Hospital-Assil a últims de Mars, vaig notarhi alguna equivocació que feta avinent a mon antecesor Sr. Torras la esmená, i com aixó alteraba'l saldo que aleshores no s'avingué amb la cantitat que per comptes del any 1913 se debia, se reuní la Junta, se repasaren tots els comptes de dit any, lo que vaig fer a prec de la mateixa junt amb el Sr. Torras, se subsanaren algunes deficiencias que varem notar, se tragué'l saldo, que un cop regularitats resultá de lo que deian els llibres i lo que's debia per comptes del 1913 qual saldo el Senyor Blanxart qu'era el Tresorer de la Junta ha posat a disposició de la mateixa.

Amb lo que res tinc que veurerhi jo, ja que'ls comptes i llibres que s'examinaven eren del any 1913 en que jo no formaba part de la Junta i en qual assumpte sols he posat a prec de la mateixa mon concurs personal amb tota la bona voluntat i esforços que he pogut per a normalitzar-lo.

Aixó es lo succet que ni remotament pot afectar a la honorabilitat de cap individuo de la Junta ja que sols fou degut a rutinaries deficiencias que ja s'ha procurat subsanar, unificant la duplicitat de la Administració de Hospital i d'Assil que la feia difícil i complicada, i fent un nou reglament que ja te a l'aprovació del Ajuntament per a que quedin ben marcades les obligacions propies de cada càrrec.

JAUME SERRA I DACHS.

Ajuntament

A un quart de 10 del vespre començá la sessió ordinaria de 1.ª convocatoria celebrada per l'Ajuntament el día 28, presidint l'Alcalde Sr. Tardá i assistint-hi els regidors Srs. Torras, Puntas, Vila, Riera, Deu, Robert, Pujol, Pagés, Raich i Barbany.

Es aprobada l'acta de la sessió anterior.

Se llegeix una comunicació de la societat coral de Figueres participant que visitarà la nostra vila el día 30 del actual, acordant-se, a proposta d'En Torras, que una comissió del Ajuntament vagi a l'estació a rebre-la i que per compte del Municipi se la obsequi com s'ha fet altres vegades en casos semblants.

Se sotmeten a la consideració del Consistori dues

proposicions referents al trasllat de l'estació del carril i estesa de la nova via.

En la primera, sotscrita pels Srs. Torras, Riera, i Vila, se demana que l'Ajuntament acordi cedir a la Companyia de M. Z. A., els terrenos propietat del Municipi que per a la realització de tal projecte necessiti segons plànol; influir prop dels propietaris afectats per la reforma per a que pòsin en condicions favorables de venda llurs terrenys; entregar a la Companyia relació detallada de dits propietaris i llurs pretensions; fer els possibles per a evitar haver d'acudir-se a expropiacions; i finalment, demanar a l'esmentada Companyia que procuri construir l'estació en el punt més céntric o lo més endintre possible de la població.

En la segona, firmada pel Sr. Pujol se proposa cedir a la mateixa Companyia els terrenos propietat del Municipi, i actualment ocupats per l'Hospital, Cementiri vell i passeig, que resultin afectats per l'emplaçament de la línia; permutar, en son cas, aitals terrenos per altres de la Companyia; demanar als propietaris que donguin facilitats a la mateixa per a son projecte; donarli nota detallada dels preus dels terrenos i noms dels propietaris; i per últim procurar evitar-se expropiacions.

El Sr. Torras demana que s'acordi l'urgència d'ambdues proposicions

El Sr. Puntas s'hi oposa i s'extranya de la pressa de la majoria quan per la seva culpa, no pogué celebrar-se la sessió extraordinaria que s'havia convocat amb aquest objecte. Demana que's despatxin primer els assumptes d'interés més directe per a Granollers que figuren en l'ordre del dia. El senyor Riera troba encertades algunes de les manifestacions del Sr. Puntas, pero's declara per l'urgència. El Sr. Torras insisteix, i la majoria dels edils amb els seus vots l'apoiar.

Prèn la paraula el Sr. Puntas i comença protestant de les frases insidioses llençades per algú, suposant que la seva actitud obeeix a la defensa dels interessos d'un particular, i diu que en tots els assumptes que's porten al Consistori no'l gufa mai mes interés que'l suprem de Granollers. S'oposa a les dues pretensions perque no's determina d'una manera precisa el desitg de l'Ajuntament de que l'estació se fassi en els terrenos actualment ocupats per l'Hospital i Cementiri vell, considerant greument perjudicial als interessos de la població, i especialment als de l'extrém Nord, el que's construïxí als indrets del disc. Fa historia del primitiu projecte i recorda que ell junt amb altres regidors havien parlat amb enginyers i altres persones de la Companyia, estant tots d'acort en la conveniencia i fins necessitat de fer una estació nova, pero partint de la base, i en aquest sentit s'esboçá algún plànol, d aixecar-la on hi ha l'Hospital, qual excellent situació alabaven tots, i per aixó—segueix dient—se formá la Junta de Reforma i nou. Assíil que amb l'actual projecte resultaria completament innecessaria ja que l'Hospital no es obstacle als fins de la Companyia M. Z. A., i els quartos que hagi d'esmenarse en nous edificis i adquisició de terrenys son malaguanyats, car podrien emplearse en reformar i ampliar l'actual i en treure 'l cementiri.

El Sr. Torras recull les paraules de protesta del Sr. Puntas i assegura que ningú de la majoria les ha llençades car tots están convençuts de que no'l gufa altre móbil que'ls interessos de la població. Diu que ell—el Sr. Torras—en aquest assumpte s'hi troba amb una situació doblement delicada, com a

individuo de la Junta de Reforma i per tindre interessos en la barriada on tracta de fer-s'hi l'estació, i, afirma que'ls senyors de la majoria estant deslliçats de tot compromís de partit i de disciplina per esser qüestió no relacionada amb l'administració municipal. Reconeix que fora millor que l'estació se construís en el centre de la vila, pero no essent possible conseguir-ho per l'actitut de la Companyia i per raons que la mateixa exposará en forma de memoria, creu que l'Ajuntament no s'ha d'oposar a la realització d'una millora que reportará al poble varis beneficis, entre altres l'aixamplis de molts metres i la desaparició del terraplé i cledes del carrer de Girona, comptant-se ademés gairebé amb la seguretat de poguer convertir en passeig alguns terrenos ocupats avui per la via. Confia amb que les molesties que ocasionará als habitants del Nord de la vila quedarán compensades per l'aument de trens que hi haurá amb la reforma.

El Sr. Pujol troba misteriosa i enigmática l'actitut que amb aital qüestió ha adoptada la Companyia, car vol que l'Ajuntament se comprometi a cedir lliurement terrenos i a donar tota mena de facilitats sense, en canvi, comprometre's a res. Entent que'l Consistori hauria d'aplaçar el pendre acort fins que la Companyia precisi d'una manera concreta els seus propòsits o projectes. Pregunta al Sr. Puntas si per la seva part hi hauria inconvenient en cedir lliurement els terrenos de l'Hospital, Cementiri i passeig amb tal de que s'hi fes l'Estació i al respondre-li En Puntas que no en últim terme, En Pujol s'hi mostra contrari puig creu que l'Ajuntament no n'ha de donar cap de franc. Apunta el temor de que la Companyia, tal com está redactada la primera proposició, pugui burlar els desitjos de tots els regidors.

Parla el Sr. Riera i diu que també troba un xic inconvenient en que l'estació se fassi a l'indret de disc actual, pero mes n'hi trova en que segueixi al mateix lloc d'ara que es on s'hi faria la nova si l'Ajuntament no dongués facilitats a la M. Z. A. continuant els terraplens i valles boi privant a la població d'aixamplarse. No tindria cap reparo per la seva part en cedir lliurement l'Hospital, cementiri i passeig amb tal de que l'Estació se fes en aqueixos terrenos i's treguessin les cledes i terraplé i's pogués convertir en rambla el carrer de Girona, pero tem que si l'Ajuntament se mostra intransigent se farà la doble via i estació en l'actual emplaçament i serán encara pitjors els perjudicis que reportará al poble. S'esgarrifa al pensar lo que aquest diria en l'avenir del nostre Ajuntament si per la mesquinesa de no fer caminar uns quants metres mes a la gent de la part de dalt de la vila ens quedessim sense l'important millora que's projecta. Recomana al Sr. Pujol que allunyi els seus temors, puig tal com está redactada la proposició que defensa, l'Ajuntament no's compromet tant com an ell li sembla, doncs el municipi no cedeix pas els terrenos que la Companyia vulgui sino que cediria solsament els metres que aquella necessiti segons el plànol que's coneix.

Per fi queda acceptada i aprobada la proposició Riera-Torras-Vila amb els vots en contra d'En Pujol i d'En Puntas.

S'aproven varis permisos d'obres.

S'acorda que a l'excursió de Olot del chor «Amigos de la Unión» l'acompanyi una comissió dels regidors que vulguin anar hi.

S'encomana als tres tinents d'Alcalde que estu-

diu el nou reglament de l'Hospital i'n donguin compte al Consistori.

S'acorda adquirir noves gavies per a porcs.

El Sr. Robert, individuo de la Comissió encarregada de formar el presupost extraordinari manat pel Governador, anuncia l'impossibilitat de complir son comés sense la creació de nous arbitris. Se li contesta que quant la Comissió formuli el corresponent projecte s'acordará

El mateix Sr. Robert pregunta al Alcalde quan se treuran els pals de l'acera del carrer de la Palma L'Alcalde diu que ja ho ha manat.

En Puntas desitja saber si s'ha fet quelcóm per a fer pagar matrícula als venedors ambulants. En Pujol respon que está encarregat de cercar mes datos i que ja en parlarán.

A tres quarts de 12 s'aixeca la sessió,

—Camiseria Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Assortit complet en Géneros de punt,

Crónica de la Comarca

Mollet

Demá, dilluns de Pasqua granada, rebrém l'agradosa visita del Orfeo Pirenenc del «Círcol Barceloní d'Obres», quin desenrotllará el següent programa:

A les 8 del matí: Arribada del Orfeo (estació de França) essent esperats i ben rebuts per la Secció choral de la «Associació Post-escollar Molletana» i altres representacions, dirigintse, en comitiva, a la Casa Consistorial on quedarà depositada la bandera del Círcol i serán saludades les Autoritats.

Acte seguit, i a la plassa, serán cantades algunes composicions

A les 10: Ofici solemne cantant-se la gran missa del mestre Ribera, interpretada per les seccions d'homes i nois.

A les 4: Gran concert en el saló d'espectacles del Ateneu, on les tres seccions ens farán fruir lo mes triat i bó del seu hermós repertori.

Poques son les ocasions que a casa mateix se'ns presentan per a poder disfrutar d'aquestes manifestacions artístiques i no duptém de que Mollet sabrá aprofitaria, demostrant, aixís, que ja ha entrat en son sí l'amor a la Belleza.

Si als orfeonistes els hi resulta agradable l'estada entre nosaltres, ens donarém per satisfets.

¿Que no s'hi han fixat que *cierto periódico* ja no publica *comarcales* de Mollet?

Es veu que'ls nostres «personatjes» han acabat els quartos i are confien, lo que'ls hi era comprometedora tasca, a un «ninot» que *se presta a todo*..!

Apa, apa eterns «carnestoltes» que volém riurer..!

I si tot flairant per terra
us *digneu* llenar un bram,
en lloc d'agitar el *látigo*
farém bruncir un cinglant.

¿Entesos?

Elixir Collot remedio de los Débiles

Parets

S'ha fundat una societat choral en aquest poble amb el nom de «La Unión» i, ha sigut contractat, com a mestre-director, En Joan Santamaría, de Mollet.

La primera composició que posen en ensaig es «Els nets dels Almogavers», la que esperan estrenar per a nostra festa major. Poc temps els queda de coll i de veres desitjém ne surtin en bé.

L'impresió del senyor mestre es de que'ls coristes están en condicions.

Ens en alegrém.

Tip. de J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyns
del país i estrangers.

Depositaris del R.A. C. de Catalunya:
Stock de peses per a Automòvils en Les Franqueses.

Blanxart i Maspons

(SUCESSORS DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESSES

*****
Fàbrica d'Alxarops i Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimulant digestiu
Agustí Fortuny
(Successor de F.^{co} Fortuny)
*****
Representants únics ab diposit
per a Granollers i sa comarca:
Blanxart i Maspons.
*****

Anís Castells

-- Illegitim destilat --

Recomanat per son gust
exquisit i fi

PAU RENOM

☐ Mollet del Vallés. ☐

- - BANCO NACIONAL - -

Compañía anónima de Seguros sobre enfermedades.
Fundada en 1906 y autorizada de R. O. por el MINISTERIO de FOMENTO.

Funciona bajo la inspección del Estado.
Tiene constituido el correspondiente depósito legal de garantía.
Cuenta con asegurados en todas las regiones de España y tiene establecidas Sub-Direcciones en las provincias de Alicante, Canarias, Badajoz, Baleares, Málaga, Murcia, Jaén y Granada, Tarragona, Salamanca, Sevilla y Huelva, Valencia y Castellón, Vitoria, etc.

Autorizado el contenido de este anuncio por la Comisaría General de Seguros

Para detalles a la Dirección: *Bailén, 130, pral., Barcelona*, o a nuestro Representante en esa D. *Pedro Novellas, calle de Alfonso IV, 20.*

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a Armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Escultura decorativa * Balleus i baix-relleus en guix

ENGUIXAT DE SOSTRES I PARETS D'HABITACIONS
TOTA CLASSE D'ENMOTLLATS I DECORATS EN GUIX

LLUIS MONFERRER ALVARO

Plassa de Verdaguer.-Granollers.

RELOTJERIA I PLATERIA
— DE —
Joaquím Cumella
Casa especial per a tota classe de compostures
PREUS REDUITS
SE COMPRA OR, PLATA I PLATINO
Palma, 37, Estanc · GRANOLLERS.

M. COVARSI

CIRURGIÀ-DENTISTA

Tractament de totes les en-	Curació del dolor de dents
fermetats del orgue dentari	sens recórrer a l'extracció
ses dependències : : :	on la majoria dels cassos :

CONSTRUCCIÓ DE TOTA CLASSE DE PESSES DENTADURES POSTISSES AMB OR, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA A BARCELONA.—Baixa de Sant Pere, n.ºs. 23 i 25, principal. CONSULTA de 9 a 1 i 3 de a 7.

CLÍNICA A GRANOLLERS.—Plassa de Perpinyà, 17, 2^{on}. - 2.ª. CONSULTA tots els dijous de mercat de 9 a 1 i de 2 a 4.

Els Adobs Químics. Primeres materies: aperfofats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potásiques, etc.

*****
Guano
*****

*****
Vallesá
*****

MARCA DE
FÁBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS a Catalunya, Balears i Aragó